

גיליון מס' 17

שנה 86

ט"ז באייר תשפ"ד

24.5.2024

ישראל מציינת

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור: כרמלה

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

מרדכי רון ז"ל

ח' בניסן תרצ"ט 25.03.1939

א' באייר תשפ"ד 9.05.2024

מרדכי רון ז"ל

אבא-סבא אהוב שלנו,

לאבא שלי יש סולם, הוא עלה עליו עד השמים...

עכשיו שתמו כל המכאובים ואין כבר סבל, אתה יכול לנוח שם למעלה, בשקט, בין מלאכים ולהביט אלינו, אל העולם שלנו ולשמור על כל אהוביך. היו לך חיים יפים, מלאים באושר ושמחה. פגשת את אהובת ליבך, אמא שרה היקרה וביחד הקמתם משפחה.

השנים עוברות אתה אבא עובר בין עבודות שונות, מהכרם שבקיבוץ הצעיר, למפעל, אח"כ היית נהג במוסד החינוכי, נהג בית ובריאות. לבסוף היית הדוור שלנו. בכל מקום בו עבדת תמיד היית חרוץ ומסור לעבודה, עם חיוך ונעימות כלפי כל הסובבים אותך.

אנחנו גדלנו ובגרנו, חוונו אותך אבא לצידנו, עוזר, מלמד, במחשב תמיד פותר לנו תעלומות. אהבת מאוד לצלם, את המשפחה שהיית כה גאה בה. את כל הטבע שסביבנו, פרחים, נופים, טיפות גשם שנשארו על העלים. אהבת מאוד רכבות, היית מספר לנו על ילדותך בארגנטינה, שהיית נוסע ברכבת עם אמא לידיה שלך, חולפים על פני נופים יפים, הרים מושלגים, אגמים כחולים, רחובות ואנשים. אפילו רכשת משחק של רכבות על פסים, כאשר היינו באים לבקר, היית מרכיב ומפעיל את הרכבות שהיו דוהרות על הפסים ואתה שמחת עם כל הנכדים. היה לך עוד תחביב, רכיבה על אופני ספורט, היית רוכב ומטייל על הטיילת לאורך הכנרת ועד עין גב, שם היית אוהב לעצור להפסקת קפה ומאפה, להנות מהכנרת היפה והכחולה.

כאשר הגיע הזמן לצאת לפנסיה, מצאת לך עוד תחביבים, התפנה לך זמן וגילית את האומן שבך, היית הולך ל"רב-חן", תעסוקת הקשישים, ושם עובד בעבודות פסיפס, יוצר תמונות ושלטים לכל מי שביקש. גם את עבודות העץ גילית, צריבה וגילוף על עץ. עברת לעבוד בחדר הגבס בבית, זאת היתה הנגרייה הקטנה שלך, קראנו לזה בצחוק, "הנגריה של סבא ג'פטור". בכל זמן פנוי היית נעלם לך לעולם האומנות, מוצא שקט ורוגע בין עבודות העץ, היית מראה את העבודות בגאווה לכל מי שהגיע לביקור. וגם נותן שיהיה למזכרת. השארת לנו אבא, המון עבודות יפות כל-כך, חתומות בשמך.

בחודשים האחרונים, כאשר הבריאות כבר היתה רופפת, עברת להתגורר ב"בית הדר", הבית הסיעודי בקיבוץ. לא שמחת עם זה בכלל, כל הזמן היית חוזר ואומר לנו, "אני לא מבין מה אני עושה פה", ואנחנו ניסינו להסביר לך את הצד הטוב והחיובי שבדבר. הטיפול המסור והדאגה של כל הצוות, טיפול שבבית שלנו לא יכולת לקבל. ככל שהמחלה התקדמה, כך הגיע איתה הרבה סבל ואנחנו כאבנו איתך.

בבית"ח היה קשה מאוד, קצר ונגמר מהר, וטוב שכך.

עכשיו אבא תנוח מכל מסע החיים. אנחנו נמשיך מפה, נשמור על סבתוש האהובה שלנו, האישה היקרה שצעדה לצידך, תמכה, טיפלה ואהבה.

"ואבא שלי הוא הטוב מכולם ואבא שלי הוא הכי בעולם ורק בגללי הוא האבא שלי כי הבטיח הוא לי שהוא רק שלי"

אוהבים וכבר מתגעגעים מאוד כל המשפחה.

אורנית, בתו של מרדכי

מרדכי,

לפני 10 שנים, במהלך 2014, העביר אלי מרדכי את כל נושא הדואר בשער הגולן. חשבתי שענף הדואר נחשב לדבר פעוט, שלא מצריך עבודה רבה. מרדכי אמר לי בחיוך שמדובר בעיסוק יומיומי הדורש השקעה רבה. העיסוק בדואר התאים מאוד לאופיו הקפדני. במהלך השנים בנה מרדכי מערכת שלמה של אמצעים שסייעו לו לקבל ולשלוח דואר באופן יעיל ביותר. האמירה האופיינית ביותר שלו הייתה - "כל יום יש הפתעה חדשה, ולכן לא כדאי לתכנן יותר מדי". בשנים שעבד היה מדובר בשרות שפעל 5 ימים בשבוע. למרדכי הייתה הרבה סבלנות וקיבל את כולם במאור פנים. מודה לך על שהעברת אלי תפקיד זה בצורה מיטבית. משתתף בצערכם. נוח על משכבך בשלום!

הלל הלוי

מרדכי רון (מינונד) - תולדות חיים

מרדכי נולד ב-25.3.1939 בעיר הבירה בואנוס איירס ארגנטינה להוריו לידיה ויחזקאל. מרדכי ובן דודו אהבו לנסוע ברכבת התחתית וב"טראם" (חשמלית), הוא מאוד אהב את הכיסאות הרכים. בגיל שש עברה המשפחה לעיר מנדוסה, ששכנה ליד האנדים, בהם היה שלג כל השנה. במנדוסה הלך לבית ספר יסודי נוצרי. בזמן שיעורי הדת, הילדים היהודים קיבלו שיעור באזרחות. בגיל תשע הצטרף מרדכי לתנועת "השומר הצעיר", השתתף במחנות התנועה. אימו הצטרפה כמבשלת למחנות וכן היתה הולכת למשפחות לשכנע שישלחו את ילדיהם לתנועה. כאות הוקרה קיבלה סמל בוגרים. מרדכי אהב מאכלים עממיים ארגנטינאים, כמו למשל הרבה בשר, צ'וריטוס, ניוקיס, אלפחורס, והרבה גלידה ושוקולד. מרדכי עלה לארץ עם אימו ואחיו (אביו נפטר כחודש לפני העליה). הם הפליגו מארגנטינה לאיטליה באונייה ANNA-C ומאיטליה לחיפה באונייה "נגבה". מרדכי הגיע לישראל ב-10.08.1954 לקיבוץ עין שמר, שם הצטרף למוסד החינוכי. בהתחלה היה לו קשה כיון שלא הבין את השפה, לאט לאט קלט את השפה והשתלב בלימודים. מרדכי שירת בצבא בגולני מ-1.1.1958 עד 9.5.1961.

לאחר השירות חזר לעין שמר ועבד במטעים. במקביל המשיך לשרת במילואים כ-30 שנים עד 13.05.1991.

מרדכי הכיר את שרה ב-1968. החתונה נערכה ב-1.5.1968 בשער הגולן, בהתחלה הזוג היה בעין שמר וכעבור שנה עברו לשער הגולן. מרדכי התקבל לחברות ב-1.12.1970. בשער הגולן עבד מרדכי בהתחלה בכרם, לאחר מכן עבד במפעל "גולן" 12 שנים, לאחר מכן עבד כנהג של המוסד החינוכי "בקעת כנרות", המשיך כנהג בית 20 שנים, ואחר כך עבר למשרד הדואר של שער הגולן בו עבד 12 שנים.

לאחר יציאתו לפנסיה עבר ל"ריב חן", שם יצר פסיפס ועבודות עץ בגילוף וצריבה.

תחביביו היו: צילום, הסבת קלטות, רכיבה על אופני ספורט ויצירה.

מרדכי שהה ב"בית הדר" כחודשים וחצי.

תנחומינו לאשתו שרה, לילדיו אורנית, שחר, רונן ויובל ול-9 נכדיו.

צוות הארכיון

תעודת הוקרה ניתנת בזאת

למרדכי רון

במשך שנים רבות, 20 במספר,
התמדת בעבודתך כנהג בריאות,
נהג גולן, מזכירות, גזבר, חברים ואורחים.

בשנים אלה הצלחת לשרת מגזרים רבים בקבוצה,
בעלי תפקידים וחברים פרטיים.
הנדלת מאוד את "סל השירותים"
שנתת לכל אוכלוסיית הקיבוץ,
וכל הבא – ברוך הבא היה עבורך.
היכולת להתמודד עם עבודת שירות לאורך שנים
מצריכה כמה תכונות טובות,
שבך מרדכי נמצאות הן בשפע:
הרבה אורך רוח ומאור פנים,
יחס של כבוד לאנשים,
רצון טוב לעזור לזולת
ויכולת לפתור בעיות.

כתפיים רחבות לשאת את כל הבקשות, ביקורת ותלונות,
ומלאא חופניים של אופטימיות בלתי זהירה.
כל אלה עמדו לך במשך השנים הארוכות
בהם מילאת את תפקידך בהתמדה ונאמנות –
בגשם ובשמש ברוח ובסערה.
על כל אלה, קבל מאתנו תודה גדולה,
הרבה הערכה
וברכת יישר כח בהמשך דרכך.

מאיתנו – צוות הבריאות.

2002

תשס"ב

לזכור ודבר לא לשכוח

מתוך עדותה של אווה פלדנקייז

לאושוויץ הגענו ב-16.43.1 לפנות ערב, ומאז לא הייתי עוד עבורם אדם עם שם ושם משפחה. כל זהותי המספר עד אשר במשרד המחנה יסומן לידו צלב קטן עם התוספת: מתה. וכך החלה הוויית בגיהנום, שבני אדם כוננו אלה לאלה, הרוצחים. הושלכתי אל תוך בלוק מספר 13, אל תוך הוויה של טירוף, של אי-שפיות, הוויה תהומית. בבירקנאו לא היו במחנה מים. רק לקראת סוף 43 נבנה חדר רחצה עם כיורים עם מים זורמים. השפתיים של כל העצירות שבאו לפנינו היו שחורות צרובות מצמא. צמא זה משהו נוראי, יותר גרוע מרעב. לא עבר זמן רב וגם שפתיי השחירו. בחורף עם האדמה המכוסה בשלג והרגליים כושלות קרה לא פעם שהתורניות שהלכו להביא קפה החליקו והפילו את החבית והמשקה העכור אבל החם נשפך בחלקו, כשסוף סוף הגיעו לבלוק התנפלו עשרות נשים על החבית כדי לזכות בקצת קפה, לריכוך הצריבה שבפה ואולי אף לרחצת הפנים. בארבע לפנות בוקר, בחוץ עוד לילה חשוך, משרוקית שורקת, אחראית בלוק צועקת מעירה אותנו ל"צל-אפל" - מפקד ספירה. ועלינו לקום, להיאבק על קצת נוזלים ולצאת מהר החוצה ולעמוד שם בחמש שורות צפופות בכפור, בייאוש, באין אונים. הנה כך: גילחו את ראשי, קעקעו מספר על ידי, זרקו לעברי בגדים משונים ומקומטים מאוד. יכולת לקבל שמלה אלגנטית מפריז או שמלת משי קייצית מבריקה בחורף ולא לפי המידות שלי, כלומר הרגשתי את הגרוטסקיות שבצורתן. הרגשתי מושפלת. קשה מאוד להסביר למישהו את ההרגשה של נערה, של אישה, שלה ראש מגולח, לא מכוסה במטפחת. אמנם את עצמי לא יכולתי לראות כי לא היה במה להשתקף, אבל ראיתי את האחרות וזה הספיק לי. ידעתי שאני נראית כמוהן. זה מעניין שראש מגולח עם קצת שערות סומרות משווה לפנים מראה בלתי שפוי של משוגעת. יכול להיות שהיה גם משהו מוזר במבטינו, משהו שגבל עם טירוף. כך אני זוכרת שנראינו, ואין פלא - הלא כולנו היינו על סף המוות המודע.

אנחנו משתתפים באבלם הכבד

של חברי כפר גלעדי

עם נפילתו של

טל שביט ז"ל

בית שער הגולן

רשמה: תמר קולר, מזכירת הקיבוץ

24/04/2024

משתתפים בחדר ישיבות: נילי ארזי, נורית קצירי, תמר גולני, נעמי מור, גל הלוי, אורה אלון, מזל אלט, אביב לשם, בן רימר, יהודה כהן, חוה ברייר, אילן אופיר, תמר קולר ענת לשם.
חסרו: ניר קיטאי, גלעד רוטבך, הלל צרי, זיו בן סירה.
יו"ר ועד הנהלה: אורה אלון

הצגה ואישור מתווה ההלוואה לחלופת האגודה

מתווה ההלוואה לחלופת האגודה הוצג בישיבה של ההנהלה הכלכלית, שנתנה את המלצתה לאשרה. שאול וענת הציגו בפני חברי המזכירות את התהליך שנעשה אל מול 3 בנקים שונים למציאת הלוואה בתנאים מיטביים. ההלוואה הינה ל- 15 שנים, החזר שנתי של קרן וריבית בסך 3 מ' ש, עם אפשרות לפירעון מוקדם בכל עת.
בטחונות להלוואה: משכון 10% ממניות "גולן מוצרי פלסטיק" המוחזקות בידי הקיבוץ, לאחר פרעון מחצית מההלוואה יפחת המשכון ל- 5% ממניות גולן, המחאת זכות (התחייבות להעברה) של 3 מ' ש מהדיבידנד המתקבל מ"גולן" לטובת ההלוואה, ערבות של התאגיד "שער הגולן עסקים וניהול אגש"ח בע"מ" החברה המחזיקה במניות "גולן מוצרי פלסטיק". הריבית ששאל גור הצליח להשיג בתנאים טובים ביחס למקובל בשוק כיום.
חברי מזכירות ציינו כי מדובר בהלוואה מאוד גדולה עבור שער הגולן, שהריבית שהקיבוץ יידרש להחזיר לבנק גבוהה מאוד ושיש לשאוף להקטין את ההלוואה בהקדם בין אם מדיבידנדים או מכירת מניות.
חברי המזכירות הודו לשאול על עבודתו המאומצת מול הבנקים ומציאת הלוואה בתנאים טובים אלה.
הוחלט: מתווה ההלוואה אושר.

דיווחים והודעות

נושאים הקשורים לועדת בריאות שנדחו מישיבה קודמת. מוזמנת פנינה קיטאי.
בחירת נציגי ציבור לועדת בריאות - בעקבות שאלות שעלו מחברי המזכירות פנינה הגיעה לישיבה לתת מענה.
ועדת בריאות כללה תמיד 6 נציגי ציבור, שנבחרו ע"י רכזת הבריאות. כדי לסדר את הרכב הוועדה, החלטנו להוציא מכרז, לקיים ראיונות בהם הצגנו את פועלה של הועדה ובחרנו 6 חברים. מספר החברים לא השתנה, נושא הדיסקרטיות חשוב וניתן לחברים הפונים לוועדה לפנות בשלוש דרכים.
1. פנייה לרכזת הבריאות או לאחד מחברי הוועדה.
2. פנייה אל מול כל הוועדה.

3. פנייה בעילום שם.

כך שלכל אדם ישנה האפשרות לפנות כפי שנוח לו. הוועדה דנה במקרים שמגיעים אליה. בד"כ אלו מקרים שנענו בשלילה ע"י הצוות, כי אינם עומדים בתקנון הבריאות.

ישנה חשיבות גדולה למספר זה של חברים בוועדה, כי כאשר מגיע כבר דיון לוועדה בנושאי פרט - חשוב שיהיה רוב של נציגי ציבור בצוות וחשוב שיהיה מגוון גילאים ודעות.

כמו כן הוועדה עוסקת בעדכונים בתקנון הבריאות ככל ועולה הצורך, וכאן יש חשיבות רבה למגוון דעות. נציגי ציבור שנבחרו לוועדה: **יפה קפון עברי, טל קידר, יואב ארזי, אביב לשם,**

שירה בן סירה, איילת זוהר

הוחלט: המזכירות מאשרת את נציגי הציבור לוועדת בריאות.

טיפול בקשישים ו/או בנתמכי ביטוח לאומי לשעות בתמורה

ישנם אנשים המגיעים לגיל פנסיה וזכאים לסיוע של כמה שעות עזרה בפעולות יומיות מהביטוח הלאומי, כגון: עזרה בהכנת ארוחות, במקלחות, בלהתלבש ועוד. במקרים אלו אנו נעזרים במטפלים שמגיעים מחברת כוח אדם. ישנם מקרים מעטים בהם המטפלים מחברת כ"א אינם יכולים לסייע ממגוון סיבות - ואנו מחפשים מישהו מהקיבוץ שייכנס במקום עובדי חברת כ"א, לא פשוט למצוא כאלו שיהיו מוכנים לעשות עבודה זו, ולכן אנו מבקשים להכניס את השעות האלו לעבודה בתמורה, אנו נקבל את הכסף עבור שעות אלו ישירות מהביטוח הלאומי..

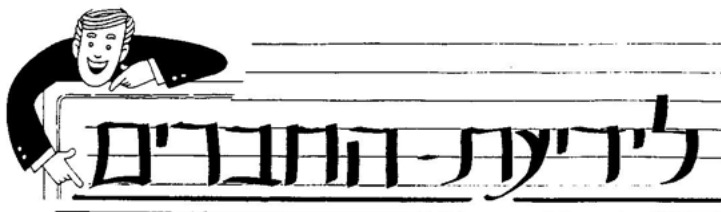
חשוב להדגיש, אנו עושים כל שאפשר למצות את כל הזכויות מהביטוח הלאומי, בנוסף אנו מפקחים על כלל המטפלים ע"י מטפלות השטח, דיווח מהמשפחות והצוות. כך נעשה גם עם מטפל מתוך הקיבוץ.

חשוב לומר: אנו ניתן את הסיוע כפי שזכאי לו אותו אדם מהביטוח הלאומי. אם נראה שישנו צורך בשעות נוספות, יגיע הנושא לדיון בוועדת בריאות וידון לפי התקנון או אישור מיוחד.

בנוס - הוחלט, שכמו בהסדר של הסעה לנסיעות בריאות, בני משפחה לא יוכלו לעשות עבודה זו בשעות בתמורה.

הוחלט: המזכירות מאשרת את מתן שעות בתמורה לעבודה עם קשישים.

כספי הבונוס

1. ניתן כבר עכשיו למלא את הטפסים אצל נטלי סובלמן או איילת זהר, אך חשוב לדעת כי המשיכה תתבצע רק לאחר הפקדת כספי הבונוס בקרנות (ה-31/5).
2. זמן כניסת הכסף לחשבון יכול להיערך כשבועיים - שלושה עקב עומס בפניות.
3. חשוב מאוד לצרף לטפסים - צילום ת.ז. וספח מעודכן וקריא (ת.ז. ביומטרית יש לצלם גם את גב התעודה) + אישור ניהול חשבון/ צילום צ'ק.

תודה על שיתוף הפעולה,

ענת לשם, נטלי סובלמן ואיילת זהר

תזכורת חשובה לעניין החלפת בלוני גז

ההחלפה מתבצעת לפי צורך, בימים א', ב' וג'.

אנא הקפידו על הזמנת החלפה של בלון ריק בימים אלה.

על מנת שלא להיתקע בלי גז - מומלץ להזמין דרך ג'ודי 052-782-8777

בלון חדש כשאחד מהשניים מתרוקן, ולא לחכות שיתרוקנו שני הבלונים ורק אז להזמין.

בתקווה לימים שקטים.

ענת שילה, מנהלת ענפי שרות

הודעה מהכלבו

לאור מקרי גניבה חוזרים ונשנים בכלבו, אני מבקש להזכיר לכולם שהכלבו מרושת במצלמות אבטחה. כמו כן אבקש לעדכן שבקרוב יותקנו מצלמות ומתקנים נוספים למניעת גניבות.

בברכה,

יניב צור

לאחר שנות עבודה רבות, יוצאים בסוף החודש דודו שחר ומוטי קרמיש,
רופאי השיניים שלנו, לפנסיה. אתם מוזמנים לבוא, לברך ולהיפרד
ביום חמישי 30.5.24 בין השעות 10:30-12:00 במרפאת השיניים.

מכתב פרידה של דודו שחר - רופא השיניים

הכל התחיל בשיחת טלפון שמסתורין בצידה בתחילת שנת 1986.
מצידו השני של הקו נורית רוגל: "שלום ד"ר שחר, אני סייעת במרפאת השיניים בשער הגולן
ואנחנו רוצות להיפגש ולדבר איתך".

אני: "אפשר לדעת על מה?"

נורית עונה לי: "תתאזר בסבלנות, זה לא לטלפון, אנחנו ניפגש ואז תדע".
נפגשנו, אנדז'ה ברייר ז"ל, נורית רוגל ושלמה אלט, ומאז התחיל ונמשך הרומן שלי עם
שער הגולן. רומן שנמשך 38 שנים - ילדים שטיפלתי בשיניהם הפכו להורים וילדיהם עכשו
מטופלים אצלי. הכרתי כל אחד ואחת מכם, ולשמחתי זכיתי לעבוד עם צוות מופלא לאורך
השנים.

ממש בתחילת יוני הקרוב אהיה בן 70 והחלטתי לפרוש לגמלאות, החלטה לא פשוטה, אבל
היא נעשתה בלב שלם.

במשך 38 השנים במרפאת השיניים צוות הסייעות שעבד איתי: אנדז'ה ברייר ז"ל, נורית רוגל,
נטע מורן, תמר גולני, מירב קדוש, טל קידר וטניה קניז'ה - לכולן תודה ענקית על שהייתן לי
לעזר, שיתפתן פעולה תמיד ברוח טובה ותמיד טובת המטופלים היתה לנגד עיניכן.
נשמור על קשר.

לצידי עבדו במשך השנים הכירורג ד"ר מוטי קרמיש, השיננית ענת כהן ובשנים האחרונות
הצטרף גם ד"ר חליל רביע - ולכולם אני מודה על שיתוף הפעולה היוצא מן הכלל.
ולכם מטופלי היקרים - אני נפרד מכם ומקווה להתראות איתכם בהמשך ובעיקר בשמחות
ובטוב.

מכתב פרידה של מוטי קרמיש - כירורג שיניים

לפני כ 4 עשורים הגעתי לעמק הירדן.

החלטתי להתמחות בכירורגיית הפה והלסתות בפוריה אצל דני טמקין, וקיבוץ אפיקים הציג לי ולמשפחתי מקום מגורים ועבודה. במספר קיבוצים בעמק היו כבר רופאי שיניים בוגרי הדסה כמותי שעבדו וחיו בהם.

כבן קיבוץ התאהבתי די מהר בעמק ובאוכלוסיית המטופלים של הקיבוצים. אינני זוכר בדיוק מתי הגעתי בעקבות דודו לעבוד גם בשער הגולן.

במרפאה קיבלה אותי נטע, שבנועם הליכותיה גרמה לי להרגיש כמעט מיד בבית. הגישה הפתוחה והלא אמצעית של רוב המטופלים, שכמעט כולם כבר הכירו את שמי מהעמק או מפוריה, איפשרה לי תמיד דיבור בגובה העיניים שיצר אמון ונעימות בסיטואציות הלא פשוטות שהמקצוע שלי מזמן לא פעם.

הגעתי כבחור צעיר עם אישה ופעוט בן שנתיים ואני עוזב כאיש לא צעיר, אב ל 3 ילדים בוגרים וסבא לכשבעה נכדים.

אני מסתכל אחורה על הדרך שעברתי בלא מעט סיפוק והשלמה. מרגיש שעשיתי כמיטב יכולתי ע"מ להעניק לכל אחד מכם את הטיפול המיטבי והמקצועי ככל שרק יכולתי. נעמתם לי מאוד ואני מרגיש מבורך להיפרד מכם בחיבוק גדול ומאחל לכולנו ימים טובים וברוכים מאלה.

בתודה גדולה,

מוטי

ערב יום הזיכרון לשואה ולגבורה

ניצן רימר

תודה לכל מי שתרים להצלחת הטקס :

בראש ובראשונה תודה גדולה ומיוחדת לחווה ברייר ולדגנית ארזי על טקס מרגש במיוחד.

ותודה גם לגולי אורטל עברי ודגנית חי.

תודה לכל משתתפי הטקס : חבורות הזמר בליווי של דני עמית, זמרות : פנינה קיטאי, חווה

בריייר וסיגל אשל

לדגן זעירא - על התרועה להורדת הדגל לחצי התורן.

לנוח רינג - על הורדת הדגל

תודה לכל מדליקי המשואות ששיתפו בסיפורם האישי : רחל קמינגס, צביקה הראל, דרורה

ואילן זעירא, שלמה אלט, רינה כהן ואייל גרונר.

תודה לקריינים : יעל זעירא, נועה תורג'מן, רעיה בר, ניצן רימר ויואב גולן.

תודה לינון לשם על הכנת והדלקת האבוקות.

תודה לצוות ההגברה - ניר קיטאי וערן ברקני.

תודה לצוות החשמליה - עוזי רינג ואמיר דגן

טקס יום הזיכרון לחללי מלחמות ישראל ונפגעי פעולות האיבה - תשפ"ד 2024

טקס יום הזיכרון 2024 נערך בצל המלחמה בעזה ובצפון, בצל 132 חטופים בידי החמאס מאז השבעה באוקטובר ומפונים ועקורים מביתם בדרום ובצפון. לנו כצוות היה ממש לא פשוט להתמודד עם התכנים הכל כך עצובים, בימים כל כך קשים.

ואלה המספרים (נכון ליום הטקס ביום ראשון 12.5.24):
נפלו 25,040 חיילות וחיילים, אנשי המשטרה, כוחות הביטחון ואזרחים מהם 5,100 נפגעי פעולות האיבה כולל כ-1600 נרצחי השבת השחורה.

למי תודה:

לקריינים: ידידיה נעים, ינון לשם, בתי לשם, אליה כץ (מפונה מק"ש), סיגל אשל, זיו בן סירה.

לזמרים: תלם עברי (ליווי גיטרה - שוהם ממפוני כפר גלעדי) חבורת הזמר, לירון דגן ואיילה בן עמי.

למדליקי הלפידים והמשואה: חגית שתיל (אחותו של יוסי היימן ז"ל) שהגיעה אלינו מקיבוץ שניר ויוסי ספי (מפונה מקיבוץ יראון).

לעובד גולני שהיה אחראי על ההדלקות.

לדגלנים: ליטל שן ותום שוורץ (חיילי מילואים שלחמו בעזה) ולדגן זעירא על תרועת החצוצרה.

למגבירים: ערן ברקני וניר קיטאי, ליהודה שריג הנאמן שתומך ודואג מאחורי הקלעים.

לצלמים: מקס מולנר ורן קידר.

ליואל קלס על כל הפלייבקים.

לניצן רימר, רכזת התרבות שלנו, על כל הארגון הטכני

צוות הטקס: אוסנת אלה, רחל קמינגס איילה בן עמי, יואל קלס וכרמלה אורובן.

אחרי הטקס הגיעו מחמאות רבות, להלן כמה מהן לדוגמא:

- היה טקס מרשים ומרגש מאוד.

- היה טקס מכובד ומרגש, היו רגעים שממש בכיתי.

- היה טקס חזק מאוד. התקלות הטכניות אמנם הורגשו, אבל התוכן וההגשה היו הרבה יותר משמעותיים. כל הכבוד על הבחירה האמיצה בטקסטים נוקבים!

לצפייה בטקס יום הזכרון

הז'לט ערע יום העצמאות ערע יום העצמאות 2024 - סיכום

השנה ציינו את יום העצמאות לאחר מחדל 7/10/23 והמלחמה שבאה אחריו ועדיין נמשכת. זוהי אחת התקופות המורכבות והכואבות שעברו עלינו במדינת ישראל. כולנו מודאגים, חוששים, עצובים, חשים חוסר וודאות וכאב מהמציאות הקשה שנכפתה עלינו, על העקורים מביתם במדינתם, משפחות הנרצחים והנופלים, משפחות הפצועים ומשפחות החטופים. לא ברור לאן פנינו כמדינה ואיזה עתיד צפוי לכולנו. הביטחון נסדק ונשבר.

צוות החג, מתוך הבנה עמוקה של מצב רוחנו הכללי, ועם זאת מתוך אמונה עמוקה שאין לוותר לסינואר וחבורת מחבליו, החליט לייצר ערב שונה מהרגיל שבו יושם דגש על העצב, הזיכרון והשאיפה לחילוץ החטופים יחד עם תקווה לימים טובים יותר, תוך שימוש במסורות הקיימות והתאמתן למצב. שאפנו לערב שיאפשר לכולנו לציין בגאווה את יום הולדת המדינה יחד עם המציאות הקשה. לצורך הרמת המורל רצינו לייצר תחושה קהילתית חמה וביתית של יחד, ועשינו זאת באמצעות גיוס המוני של אנשים להשתתפות בחג. התרגשנו לאורך הדרך מההירתמות של רבים כל כך לקחת חלק ולשתף פעולה עם הרעיונות שלנו. לקחו חלק פעיל בחג ילדים, נערים, תושבים, מפונים, צעירים, מבוגרים ומבוגרים יותר, גברים, נשים וטף. מהגיל הרך עד גיל 90.

בשיאו של מצעד הדגלים, העלו 20 חברי כיתת הכוננות את דגל הקיבוץ, נס הקוממיות ודגלי ישראל לבמה, ילדיהם הגישו להם ורד כאות הערכה על 7 החודשים החולפים. בנוסף, בחרנו להעלות השנה את השיר "כאן השמיים הם שלי" - שיר המבטא את החיבור שלנו למדינה שלנו. השתתפו בשיר 35 אנשים, נשים וטף.

ריקודים, ריקודים ועוד ריקודים.... מלכת הריקודים שלנו "הילה ריקודים בקהילה", עמסה על גבה שלושה ריקודים: הורים וילדי כתר א', "חיי", נשים בריקוד צהוב שפתח את הערב, "יש בי אהבה", שכל מטרתו הייתה לשלוח תפילה לחזרתם המהירה של החטופים, בבראות שלמה לחיק משפחותיהם, והורה זוגות עם 10 זוגות רקדנים מכל הגילאים. תודה לך, הילה, על העשייה והיצירה הקהילתית בתנאים לא פשוטים. תודה גדולה בשם צוות החג והרקדנים. ריקוד נוסף עמסו עליהם **צאלה גיצין ומיכל זקון** - ריקוד כחול לבן רב דורי. תודה לכן על העשייה והדבקות במטרה.

השירה של **לירון** "אצלנו בגן" הרטיטה לבבות- תודה לך. להרכב הקולי שלנו "**קולות בשער**", ששרו את השיר "אל תוותרו על האור" בניצוחו של **דני עמית** - תודה גדולה.

להרכב החדש והתוסס ששר לנו את "יותר מזה אנחנו לא צריכים" ואת "ליל אהבה עם אזרחים": **תלם עברי** גיטרה, **רז גיצין** תופים, **ערן ברקני** גיטרה בס, **דגן זעירא** קלידים.

לשירלי מכפר גלעדי, תודה גדולה על קריאת השיר "כשהכל יגמר"

ולגדעון על ההנחיה הקולחת ושופעת ההומור - תודה גדולה, גדולה.

לניצן רימר, רכזת התרבות של כולנו, תודות שאפשרת וזרמת עם הראייה - ערב קהילתי יפה ומיוחד.

שרק נהיה בריאים ושמחים ושנמשיך לחגוג ביחד בשמחה והנאה, שהחטופים והחטופות ישובו הביתה וכך גם כל החיילים שלנו והמפונים, שנוכל להתחיל ולהשתקם.

צוות החג:

צאלה גיצין, אילה בן עמי, גל הלוי, דורון רות, הילה כהן, ירדן רונן, נעה תורג'מן, מיכל זקון, אליה כץ (קריית שמונה), אופירה הלוי ועינת אפשטיין.

לכל החברים הילדים והנוער שתרמו להצלחת החג - מקוות שלא שכחנו אף אחד... שולחים לכל אחד ואחת תודה אישית וחיבוק ענק.

ריכוז ולוגיסטיקה: ניצן רימר

הגברה - ניר קיטאי, ערן ברקני, גדעון ברקני, רן קידר, ליטל שן, דגן זעירא ויהודה שריג

תאורה - עוזי, אמיר וכל החשמלאים. תאורה בערב החג - ענבר עברי

תפאורה - דורון רות, מיטל לוי, רותם קידר, ינון לשם, בן רימר, מאור זהר, מיכל זקון, אופירה

הלוי, עינת, גיל והילה אפשטיין ויוסי שלטים. תלבושות תקווה גל

צילום החג - רן קידר, עומר קידר ומקס מולנר

טיפול בדשא החג - איציק והגננים

מסך לד - טל ליבשטיין

תפעול הערב ליד הבמה - אופירה הלוי, צאלה גיצין, מיכל זקון, גל הלוי, הילה כהן.

תפאורה דיגיטלית וטלפרומטר (מצגות וסרטים לאורך הערב) - צילומי נופים פרחים ושמיים

למצגות: הילה ועינת אפשטיין

עיצוב ועריכת המצגות והפעלת המצגות: הילה ועינת אפשטיין

הכנת טלפרומטרים למקהלה ולשיר שמיים: עינת אפשטיין

הנחייה, כתיבה והנחיה בפועל: גדעון ברקני

סרטון חיילים הפקה - איתי אפשטיין, אופירה הלוי ועינת אפשטיין בעזרת רויטל זהר

עריכה ועיצוב: הילה ועינת אפשטיין

טיפול בסאונד: ערן וגדעון ברקני

משתתפים: עמית גרונר, גיא זהר, אורי אפשטיין, קדם גולני, רותם אלון, עילי דגן, עמית

דגן, תומר תורן, רגב קן דרור, יובל עמוס כהן, יוני משוב, נרי אלון, קאמי אלון, איתמר

אלסטר, עומר קידר, מאי סופיר, בן קדוש, אלעד חי, נוגה צור, עופר קיטאי, סתיו כהן עמוס

סרטוני סליחה על השאלה:

צילום ועריכה - ליאור פוזניאק

הפקה: נעה תורגמן, גל הלוי, אופירה הלוי ועינת אפשטיין

ציוד וסחיבות: גיל, איתי והילה אפשטיין

משתתפים: ילדים: שחר צרי ועמרי רימר, נועם וגיא כהן, שובי דרור, עומר גלעד וירדן צור,

אביגיל תורגמן ולירי סובלמן, שי ושקד זעירא, תום הלוי, לני בן סירה.

נערות: נעמה אלסטר, גילי בן סירה והילי זקון

מבוגרים: עוזי רינג, חנה הראל, נורית ודרור קצירי, שי אלט, דגנית חי וחדוה תורן, זיו

ושירה בן סירה, גלי דרור, נמרוד זעירא, חופית לסקה, עמית הלוי, מאיר בן עמי.

שירי שער הגולן לרקע - יואל קלס
תמונת כליל החורש - נעה קלס
העלאת הדגל לראש התורן : אורי אפשטיין, דגן זעירא על החצוצרה ורז גיצין על התופים
"התקווה" ליווי בפסנתר - דני עמית שירה : גדעון ברקני

מצעד הדגלים

הפקה : מיטל לוי, אופירה הלוי, עינת אפשטיין
צילומי תמונות של המצגת : מיטל לוי, ארז ביט
חברי כיתת הכוננות : אלי עמוס, מיטל לוי, בן רימר, הלל צרי, אמיר בוברוב, יואב גולן, גלעד
רוטבך, דרור שליידר, בארי להב, מאור זהר, נועה רות, ניר קיטאי, נמרוד כהן, עופרי סובלמן,
עידן שייק, רם אבישר, רן קידר, שגיב כהן, רועי רונן. וכל הילדים שלהם שהגישו פרח.

ריקוד נשים צהוב

הפקה וכוראוגרפיה - הילה כהן
משתתפות : הילה כהן, גל הלוי, שלי כהן עמוס, תמר גולני, תמר נבו ברקני, סיגל כהן, עדי
שן, צאלה גיצין, מיה צור, אליה כץ (קריית שמונה).

ריקוד הורים וילדי כיתה א'

הפקה וכוראוגרפיה : הילה כהן
משתתפים : אלון ועמית גלעד, צור ותמרת שן, יואב ודרור גולן, זיו ולני בן סירה, רם ועמית
אבישר, הילה וענבל כהן, אמיר ופלא בוברוב, הלל וגליה צרי, דני ויואב לסקה, עמית ומיקי ברק.

ריקוד הורה זוגות

הפקה וכוראוגרפיה : הילה כהן
משתתפים : נמרוד אלה, איתי אפשטיין, אילת זהר, גל ועמית הלוי, ירדן אלון, הילה הלוי,
ערן ותמר ברקני יואב גולן, בר זעירא, שי בן סירה, אמה כהן שחר, יוני (יראון), דורי (יראון),
אורי (יראון), קסניה (יראון) אליה כץ (קריית שמונה)

ריקוד כחול לבן

הפקה וכוראוגרפיה : צאלה גיצין ומיכל זקון
משתתפים : שלומית חפץ, פנינה (כפר גלעדי), יפה זהר, נטלי רוטבך, גלי חפץ, מיה וניב צור,
בתי ולוי לשם, גבע אלון, אביגייל תורג'מן, שירה ורננה אלט, דני שייק, לירי סובלמן, כליל
אלון, עמרי רימר, יהלי זקון, גילי בן סירה, אוריאן רות ברגר.

שיר "אצלנו בגן" לירון דגן

שיר "שמיים"

הפקה : אופירה וגל הלוי, אילה בן עמי ליווי על הפסנתר : דני עמית. משתתפים בשירה : דרור
קצירי, יואב גולן, לירון דגן, יעל זעירא, צביקה (כפר גלעדי), רותם ברק, סיגל ושירי אשל,
גדעון ברקני, פנינה וענבר קיטאי, דורי (יראון), רותם קיטאי, דרור גולן, עומרי רימר, אסנת
אלה, שלמה שגיא, רינה כהן, בתי ואריאל לשם, אביגיל, מיה צור, נועם כהן, אורי (יראון)
שחר וגליה צרי, שירה ורננה אלט, גלי דרור, אלה גלעד, תמר משוב, טמיר פרידמן, דני
עמית.

"אל תוותר על האור" חבורת הזמר

הפקה: **אילה בן עמי ודני עמית**. ליווי על הפסנתר: **דני עמית**
משתתפים: **חיה ברייר, עליית כהן, ערה אריאלי, דני שני, נעמי מור, אילה בן עמי, שלומית חפץ, סיגל אשל, חנן שגב, יעל זעירא, אידה קלמן (ברעם)**
הרכב מוסיקלי: **דגן זעירא, ערן ברקני, תלם עברי ורז גיצין**
סולן בשיר "ליל אהבה עם אזרחים": **תלם עברי**.
סולן בשיר "יותר מזה אנחנו לא צריכים": **גדעון ברקני**
הקראה - **שירלי (כפר גלעדי)**
הפרכת בלונים צהובים - **נורית קצירי וזהר לשם**.
קפא דשא - בהנהלת **איה רוטבך** האחת והיחידה, בעזרת **מעין מורן, מיה פרידמן, אוריין רות ברגר**
ניפוח בלונים, פופקורן, סוכר, נקניקיה בלחמניה עזרה בהכנה וחיסול הערב: **נעורים: נגה פרקר, מיתר פרידמן, אריאל רות, שי בן סירה, מעיין מורן, שני קן דרור, מיה פרידמן, שיר קוג'ה, נעמה אלסטר, עדי צור, אלון קידר**
פרסומים לציבור - **עיצובים: רותם קידר ועינת אפשטיין, שליחה לציבור: אביב לשם**.

ותודה אחרונה **לשלי עמוס וצוות חדר האוכל** על ארוחה ארץ ישראלית מגוונת ומושקעת בערב יום העצמאות ולצוות הכלבו על המענה הזמין והמהיר.

להלן חלק מהתגובות שהצוות קיבל לאחר הצגה

צוות יקר

- אין לנו אלא לחבק את הצער... היום היה טוב ויהיה גם מחר... כך הרגשתי אמש בערב עצמאות מהול בצער הימים האלו. הצלחתן, ברגישות רבה, לתת ביטוי מכבד ומחבק לכך ולא לוותר על השתתפות קהילתית הכוללת את מפונינו.
- הכי ריגש אותי, מצעד כיתת הכוננות, עם נס הקוממיות שהחזיר אותי לימי מלחמת העצמאות ולסרט שלנו "גבורות", המזכיר איך היינו צריכים להתחנן לקבל את הנס... והנה אחרי 76 שנים נושאים אותו לוחמינו הצעירים בגאווה!
- החג כולו היה מרומם ומרגש, שמח ועצוב, צעיר ובוגר, מלא בכל טוב אמנותי ותרבותי..
- והבוקר, כשיורים על אשקלון, וחיילינו מתמרנים בעזה, אני נוצרת את חווית אמש הנפלאה, ומתנחמת...
- שאפו על החג אתמול, הרגשתי שבזמן הזה ובמורכבות העצומה שאנו ניצבים בפניה התוכן של החג היה מדויק, קולע, רגיש ומחמם את הלב. הקהילה נרתמה ונתרמה מזה. לשם זה יש תרבות להאיר באור ולתת מקום לכל הרגשות, הפנים ועוד.
- תודה גדולה לכן! אתן אלופות!

תחנות מחפץ העצמאות / צילום: חקס מולנר

לצפייה ב"סליחה על השאלה"

תחנות מחוץ העצמאות / צילום: מקס מילר

לצפייה בערב יום העצמאות

על תרמילאים, רל"שית וקייטנות נכדים

חוה ברייר

באחד האמשים, כשחזרנו מנסיעה בשעת לילה מאוחרת, ראינו על הכביש בפנייה לקיבוץ עומדת טרמפיסטית עם מזוודה ענקית ומוצי'לה גדולה על גבה. עצרנו, שאלנו לאן? למסדה, אמרה. העמסנו בכוחות משותפים את הציוד הכבד על האוטו ונסענו למסדה. מאיפה את באה בשעה כזאת? שאלנו, "זה עתה סיימתי טיול אחרי צבא, 7 חודשים בדרום אמריקה", ענתה, נו, ושל מי את במסדה? "של משה", ענתה, אה משה, אנחנו מכירים. "ואתם, אתם הסבים של התרמילאית עפרי, נכון?" נכון, ענינו מופתעים, אבל מאיפה את מכירה את עפרי? "מהקייטנות נכדים של שער הגולן", ענתה. "אנחנו, ילדי מסדה, למדנו בשער הגולן והשתתפנו עם ילדי שער הגולן בקייטנה". וואו, התרגשנו, את יודעת, גם עפרי עכשיו בטיול הגדול, היא בטרק בנפאל.

לא עבר שבוע, ובעוד אנחנו יושבים במשטח של הקפה בסיום מסיבת יום העצמאות, ניגשת אלי מאי סופיר ומציגה את עצמה ואומרת/שואלת: "אני מאי, הבת של גל זוכרת אותי? אז אני הרל"שית של המג"ד ואני משרתת בעזה עם הנכד שלכם אביתר". נו באמת, מאי, בטח שאני מכירה וזוכרת אותך, גם ממתי שכתבנו יחד ברכה לראש השנה כשהיית בכיתה ב, וגם כשחקנית ראשית בסרט ילדי המקלטים, אבל רגע, איך ידעת שאביתר הוא הנכד שלנו? "מקייטנות הנכדים", ענתה. היינו יחד בקייטנה, ואם את רוצה לשלוח אתי משהו, אשמח להעביר לו". תודה, תודה לך מאי, עניתי נרגשת.

אז למה בעצם כתבתי את כל הסאגה הזאת, ומה הלקח וההישג הנדרשים? כמו שדרשו מורינו. ובכן, בימים אלה כשכולם זורקים לאוויר סיסמאות על אחדות וקבלת האחר והעיקר שרק נאהב אחד את השני והכל יהיה ממש נפלא, הנה משהו קטן ופשוט שעשינו פעם והוא הצמיח שורשים של היכרות וחברות מבלי שהתאמצנו יותר מדי. אז אולי כדאי לחזור קצת לדברים הפשוטים מפעם?

בקשה לאיתור מישהו שנפצע בשדות שער הגולן

בשנת 1970 קבוצת מתנדבים טיילה בשביל בין קיבוץ מסדה לשער הגולן. אחד מהם, שמו אלברט, דרך על מוקש נעל ואיבד את רגלו. הבחור שהיה מאחוריו, דייוויד, נפצע קל בבטנו. אלברט אושפז תקופה ארוכה בבית החולים פוריה, שם התיידדנו.. הוא עבר שיקום בארץ וקיבל תותבת במרכז השיקום בתל השומר. הוא היה כבן 30, הולנדי, וחי זמן מה באוסטרליה. לצערי, לא שמרנו על קשר לאחר שעזב את הארץ. מעניין אם מישהו זוכר את האירוע ואולי שומר איתו על קשר. בברכה,

אלי חסדאי | טל': 0544262700

סיכום עונת הגשמים 2023-2024 (בחספרים מעוגלים)

כתב: יעקב שן

עונת הגשמים 2023-2024 הייתה אחת השנים הגשומות ביותר בתולדות שער הגולן - 568 מ"מ. הממוצע העונתי שלנו 382 כלומר 186 מ"מ מעל הממוצע (כמעט 50% מעל הממוצע)

השנים הגשומות ביותר עד היום:

1979-1980 - 667

1991-1992 - 760

2002-2003 - 628

2018-2019 - 522

2023-2024 - 568

רק 5 פעמים עברנו את ה 500 מ"מ

חלוקת הגשמים לאורך השנה:

שנה	ספט'	אוק'	נוב'	דצמ'	ינו'	פבר'	מרץ	אפר'	מאי	ס"ה
השנה	0	10	62	121	162	92	46	59	17	568
ממוצע	0.3	12	43	80	97	72	47	26	5	382

במרבית החודשים עברנו את הממוצע.

ימי גשם

השנה 62 ימי גשם ממוצע 58

אירועים חריגים

ב- 19 במרץ - סערה עם רוחות וברד

ב 30 באפריל - שבר ענן מעל שער הגולן (סערה, ברד, עצים ובתים נחבלו קשה).

ירדו 20 מ"מ תוך רבע שעה. אירוע זה זכה לפרסום באמצעי התקשורת.

ב-7 במאי - סערה גדולה עם ברד ורוחות חזקות.

כמה מילים על מפלס הכנרת

המפלס עלה ב 2.3 מ' החל מ 22/12/23 עד 02/05/24

בשל העלייה הגדולה במפלס, חברת מקורות שאבה מהכנרת למוביל הארצי כמויות גדולות של מים ביחס למתוכנן בחודשים פברואר-אפריל, וזאת על מנת למנוע את פתיחת סכר דגניה (אם לא היו שואבים בספיקות גבוהות, העלייה במפלס הייתה מגיעה לכ 3 מטר, וכנראה היו פותחים את סכר דגניה).

הכנרת עולה בממוצע רב שנתי ב 1.5 מ' כלומר השנה עלתה פי 2 מהמוצע.

לסיכום: שנה גשומה מאד !

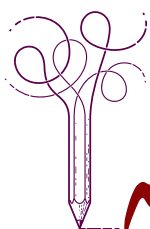
צביקה שחר - מודד הגשם של כפר גלעדי הנמצא אצלנו בין המפונים אומר שהם רגילים לכמויות גשם הרבה יותר גדולות ובהשפעתם קיבלנו שנה גשומה.

ומה נאחל לשנה הבאה? שירדו גשמים בעיתם אבל בלי נזקים של סערות ברד וכו'...

תודה

אני רוצה להודות להמון אנשים יקרים לנו, שהיו שם לצידנו עם מותו של אמנון נשר ז"ל. בשורה כזאת נופלת עליך פתאום, ואין לך מושג מה לעשות, איך להתנהל, ממה להתחיל, למה לדאוג וכו'. זה שוק שאי אפשר להתכונן אליו, ולכן אני רוצה להודות לכולכם שעמדתם לצדי ולצד משפחתי בכל הרגעים הקשים ובכל הקשור. לאנשים שעצרו בדרך, שחיבקתם, שהשתתפתם באבלנו. לא אזכיר שמות כדי שלא אפספס מישו. זה חשוב לנו וריגש אותנו מאוד מאוד. רבים שהגעתם לשלושים למותו של אמנון ז"ל ביום חמסין ביום שישי בצהריים, התפניתם לעלות לקבר כדי לכבד אותנו באבלנו. זה רחוק מלהות מובן מאליו, ועל כך אנחנו מודים לכם עם כל הלב. מתנצלת שלא היה בי הכוח לארגן שבעה עבורכם ועבורנו. אין מילים. פשוט - תודה!

רותי נשר והמשפחה

חברים כ/תבים

יוצאים לאור / רפי הלמר

אנחנו יוצאים מבור שחור,
בקצה המנהרה רואים את האור,
כאן מתחיל החום ונגמר הקור,
הנוער מציל אותנו, יופי של דור.

אין ממשלה, יש רק אזרחים,
על הקברים אנחנו שמים פרחים,
מהצפון, המפונים הם שלנו אזרחים,
ברחובות המשפחות והאזרחים מוחים.

אנחנו היום בתקופה של מגננה,
בבית כל אחד ממשיך לטפל בגינה,
לפשלה של אוקטובר אין מחילה,
הגיע הזמן להחליף את הממשלה.

בכוחותינו

מצטיין חטיבתי - **אורי אפשטיין**, בנם של **גיל ועינת** קיבל אות הצטיינות חטיבתית אורי הוא קצין (שאינו קצין) הגנה מרחבית של חטיבת פראן שבערבה. החטיבה אחראית על הגנת הגבול עם מצרים, מאזור חמוקי ניצנה ועד אילת. ב-7/10 הוקפץ לבסיס ומאז כארבעה חודשים ויותר טיפל ב-19 ישובי חבל אשכול והחלוציות, לאחר שאוגדת עזה נפגעה אנושות. הטיפול כלל טיפול בענייני ביטחון, כיתות כוננות, תחמושת וציוד, ועד איפה אוכלים, היכן מתפללים ואיך חיים אלה שנשארו לשמור על הישובים, שהוגדרו אזור לחימה במשך זמן רב. כל הכבוד, אורי! גאים בך!

ריכוז הצעירים בקיבוץ

יעל רוגל מייזלס החלה את תפקיד ריכוז הצעירים (גילאי 18-35) בשער הגולן. בהודעה שנשלחה לכל הצעירים בגילאים הרלוונטיים כתבה: "קהילת שער הגולן ואני כנציגה שלה, רואה את עתידה בטיפול הצעירים בני ובנות המקום. כשלב ראשון אספתי את רשימת הטלפונים שלכם, כי חשוב לי להיות אתכם בקשר אישי. אני רוצה שתדעו שאני כתובת עבורכם לכל דבר ועניין. בשבועות האחרונים, התחלתי ביצירת קשר אישי במטרה לקיים שיח היכרות כדי שאוכל למפות את התחומים שיש בהם מענה טוב, ולהבין מה הם התחומים שחסר לכם והייתם רוצים שנקדם. הכוונה היא לכלל הצעירים בני משק שגרים בקיבוץ ומחוצה לו. אני מאמינה שהדור הצעיר - אתם, הבסיס ליצירת קהילה רב דורית צומחת ומתחדשת. איתי בצוות גם **נטלי סובלמן** שאחראית על הסדר לימודי סטודנטים ו**רויטל זוהר** שאחראית על החיילים."

אז מה היה לנו?

שבת 27.4.24 - התקיים במשתלה שוק אביב. דוכני יד שניה, בגדים, פרטי נוי, יצירה, אמנות, דוכני מזון, צמחים, ספרים ומשחקים. רבים באו נהנו וגם קנו.
יום ראשון 5.5.24 - התקיים בערב טקס מרגש לציון יום הזיכרון לשואה ולגבורה. (פרטים בתוך העלון).
יום ראשון 12.5.24 - נערך טקס הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה בהשתתפות נציגי ההמפונים. (פרטים בתוך העלון).
יום שני 12.3.24 - ערב יום העצמאות - נערכה חגיגה גדולה על הבמה (פרטים בתוך העלון).

תיקון כבישים

תודה רבה למי שיזמו וביצעו את תיקון הבורות בכביש העוטף ובכביש מן המוזיאון למשק הילדים ובדרך למשתלה.

גשם... גשם... גשם...

יום ב' 6 במאי - ירדו 5.6 מ"מ גשם
יום ג', 7 במאי - ירדו 11.9 מ"מ גשם,
מראשית העונה 568.4 מ"מ, ממוצע שנתי 382 מ"מ

תולדות ספרים

חפש על המצף

האומנת - אמה רוס
משחק הסודות - דון טרי
פינות אפלות - קארה תומס
סיפורה של ליסי - סטיבן קינג
סודו של וסיליו - ז'ורדי יוברגאט
צפון דרום - אליזבת גאסקל
כלבלב חולה - קרל היאסן
ספר הפרידות הגדול - שושי בריינר

קריאה מהנה!
יעל קרני